

TALMUDTalks

Is Our Most Famous Prayer a Prayer? The Counterpoint of Speaking and Listening in Avodat Hashem

Rabbi Lord Jonathan Sacks

IS OUR MOST FAMOUS PRAYER A PRAYER?

THE COUNTERPOINT OF SPEAKING AND LISTENING IN AVODAT HASHEM

Rabbi Lord Jonathan Sacks

Menahot 99b • מנחות צט:

גמ' תנא, רבי יוסי אומר: אפילו סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית – אין בכך כלום, אלא מה אני מקיים "לפני תמיד"? שלא ילין שלחן בלא לחם.

GEMARA: The mishna teaches that according to Rabbi Yosei, even if the priest first removes the old shewbread entirely, and only then places the new shewbread upon the Table, this fulfills the requirement that the shewbread always be on the Table. Moreover, **it is taught** in a *baraita* that **Rabbi Yosei says: Even** if the priest **removed the old** shewbread on the **morning** of Shabbat, **and arranged the new** shewbread toward **evening**, there is **nothing** wrong with that. **Rather, how do I realize** the meaning of the verse: "And you shall set upon the Table shewbread **before Me** always" (Exodus 25:30)? This means **that the Table should not be left overnight without bread** upon it.

אמר רבי אמי: מדבריו של רבי יוסי נלמוד, אפילו לא שנה אדם אלא פרוק אחד שחרית ופרק אחד ערבית – קיים מצות "לא ימוש" (את) ספר התורה הזה מפיוך.

The *baraita* teaches that according to Rabbi Yosei, even if the old shewbread remained on the Table for a short while in the morning, and the new shewbread was placed on the Table toward evening, and even though it did not reside constantly on the Table, this fulfills the requirement that the shewbread should always be on the Table. **Rabbi Ami says: From Rabbi Yosei's statement we may learn that even if a person learned only one chapter** of the Mishna in the morning **and one chapter** of the Mishna in the evening, **he has** thereby fulfilled the mitzva of: "This Torah scroll shall not depart from your mouth, and you shall contemplate in it day and night, that you may take heed to do according to all that is written in it, for then you shall make your ways prosperous, and then you shall have good success" (Joshua 1:8).

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: אפילו לא קרא אדם אלא קריית שמע שחרית וערבית – קיים "לא ימוש", ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ. ורבא אמר: מצוה לאומרו בפני עמי הארץ.

Rabbi Yoḥanan says in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: Even if a person recited only the recitation of Shema in the morning and in the evening, he has fulfilled the mitzva of: "This Torah scroll shall not depart from your mouth." **And it is prohibited to state this matter in the presence of ignoramuses** [amei ha'aretz], as they are likely to get the impression that there is no need to study Torah beyond this. **And Rava says:** On the contrary, it is a mitzva to state this matter in the presence of ignoramuses, as they will realize that if merely reciting the Shema leads to such a great reward, all the more so how great is the reward of those who study Torah all day and night.

אֵיתָמַר, רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִינָא אָמַר: תְּפִלוֹת אֲבוֹת תִּקְנוּם; רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי אָמַר: תְּפִלוֹת כְּנָגֵד תְּמִידִין תִּקְנוּם.

The dispute between the Rabbis and Rabbi Yehuda with regard to the times beyond which the different prayers may not be recited is rooted in a profound disagreement, also manifest in a later amoraic dispute. **It was stated: Rabbi Yosei, son of Rabbi Hanina, said:** The practice of praying three times daily is ancient, albeit not in its present form; **prayers were instituted by the Patriarchs.** However, **Rabbi Yehoshua ben Levi said** that the **prayers were instituted based on the daily offerings** sacrificed in the Holy Temple, and the prayers parallel the offerings, in terms of both time and characteristics.

♦ ♦ ♦

מנחות קי: • Menahot 110a

אָמַר רִישׁ לָקִישׁ, מֵאִי דְכֵתִיב "זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלָאֲשָׁם"? כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה – בְּאֵילוֹ הַקָּרִיב עוֹלָה מִנְחָה חֲטָאת וְאֲשָׁם.

The Gemara cites similar interpretations of verses: **Reish Lakish said: What is the meaning of that which is written: "This is the law [torah] of the burnt offering, of the meal offering, and of the sin offering, and of the guilt offering,** and of the consecration offering, and of the sacrifice of peace offerings" (Leviticus 7:37)? This teaches that **anyone who engages in Torah study is considered as though he sacrificed a burnt offering, a meal offering, a sin offering, and a guilt offering.**

♦ ♦ ♦

ערובין סג: • Eruvin 63b

אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר אִינְיָא מִשְׁמִיָּה דְּרַב: גְּדוֹל תַּלְמוּד תּוֹרָה יוֹתֵר מִהַקְרִבַת תְּמִידִין, דְּאָמַר לִיה: עֵתָּה בָּאתִי.

The Gemara now cites a further teaching in this regard: **Rabbi Shmuel bar Inya said in the name of Rav: Torah study is greater than the offering of daily sacrifices,** as the angel said to Joshua: "I am now come," i.e., on account of the second sin, demonstrating that neglect of Torah study is a more serious offense than neglect of the daily offerings.

יְבָרְכְךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ:
 יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּנְךָ:
 יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשֶּׂם לְךָ שָׁלוֹם:

May the LORD bless you and protect you.
 May the LORD make His face shine on you
 and be gracious to you.
 May the LORD turn His face toward you
 and grant you peace.

אֵלֶּיךָ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר
 הַפֶּאֶה וְהַבְּכוֹרִים וְהָרִאיוֹן
 וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים וְתִלְמוּד תּוֹרָה.

These are the things
 for which there is no fixed measure:
 the corner of the field, first-fruits,
 appearances before the LORD
 [on festivals, with offerings],
 acts of kindness and the study of Torah.

אֵלֶּיךָ דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְהַקֶּרֶן קִיָּמָת לֹא לְעוֹלָם הַבָּא
 וְאֵלֶּיךָ הֵן

These are the things
 whose fruits we eat in this world
 but whose full reward awaits us
 in the World to Come:

כְּבוֹד אָב וָאִם, וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים
 וְהַשְׂכָּמָת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעֶרְבִית
 וְהַכְנָסָת אֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים
 וְהַכְנָסָת כֶּלֶה, וְלוֹוִית הַמֵּת
 וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַבָּאָת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ
 וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם.

honouring parents; acts of kindness;
 arriving early at the house of study
 morning and evening;
 hospitality to strangers; visiting the sick;
 helping the needy bride; attending to the dead;
 devotion in prayer;
 and bringing peace between people –
 but the study of Torah is equal to them all.

וַיֹּדֶבֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֶת־קָרְבְּנִי לַחֲמִי לֹאֲשִׁי, רֵיחַ נִיחָחִי, תִּשְׁמְרוּ, לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לָהּ: כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תַּמְיָמָם שְׁנִים לְיוֹם, עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד, תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר; וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת, לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, רְבִיעֵת הֶהָיִן:

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים. קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן. פֶּרֶשׁ וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצֶּפֶן וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרוֹכֶת וְעַל מִזְבֵּחַ הָזֶהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שִׁירֵי הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר.

בְּשִׁלְשׁ עָשָׂרָה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת

א מְקַל וְחוֹמֵר...

The LORD said to Moses, "Command the Israelites and tell them: 'Be careful to offer to Me at the appointed time My food-offering consumed by fire, as an aroma pleasing to Me.' Tell them: 'This is the fire-offering you shall offer to the LORD – two lambs a year old without blemish, as a regular burnt-offering each day. Prepare one lamb in the morning and the other toward evening, together with a meal-offering of a tenth of an ephah of fine flour mixed with a quarter of a hin of oil from pressed olives. This is the regular burnt-offering instituted at Mount Sinai as a pleasing aroma, a fire-offering made to the LORD. Its libation is to be a quarter of a hin [of wine] with each lamb, poured in the Sanctuary as a libation of strong drink to the LORD. Prepare the second lamb in the afternoon, along with the same meal-offering and libation as in the morning. This is a fire-offering, an aroma pleasing to the LORD.'"

What is the location for sacrifices? The holiest offerings were slaughtered on the north side. The bull and he-goat of Yom Kippur were slaughtered on the north side. Their blood was received in a sacred vessel on the north side, and had to be sprinkled between the poles [of the Ark], toward the veil [screening the Holy of Holies], and on the golden altar. [The omission of] one of these sprinklings invalidated [the atonement ceremony]. The leftover blood was to be poured onto the western base of the outer altar. If this was not done, however, the omission did not invalidate [the ceremony].

Rabbi Yishmael says:

The Torah is expounded by thirteen principles:

1. An inference from a lenient law to a strict one, and vice versa...

וחייב לשלש את זמן למידתו, שליש בתורה שבכתב, ושליש בתורה שבעל פה, ושליש יבין וישכיל אחרית דבר מראשיתו ויוציא דבר מדבר וידמה דבר לדבר ויבין במדות שהתורה נדרשת בהן עד שידע היאך הוא עיקר המדות והיאך יוציא האסור והמותר וכיוצא בהן מדברים שלמד מפי השמועה, וענין זה הוא הנקרא גמרא.

♦ ♦ ♦

Responsa of Rav Natronai bar Hilai Gaon • Brody (Ofeq) • OC 39

לרב נטרונאי. ששאלתם וקרא זה אל זה ואמר (יש' ו, ג) ותשאני רוח (יח' ג, יב) - מה טעם יש שם לקרות ולתרגם, ומה טעם קבעו אותם חכמים בסדר קדושה.

כך מנהג ראשונים, מקום שיש שם תלמידי חכמים כשהיו מתפללין ונופלין על פניהם ומקדשין, לאחר שעונין אמין יהא שמיה וכו' מביאין נביא וקורין בו {ב} עשרה פסוקים, הן חסר הן יתר, ומתרגמין אותן, ואחר כך אומרים וקרא זה אל זה ואמר ומתרגמין כשם שתרגמו אותה פרשה של נביא, ואומרין ותשאני רוח ומתרגמין אותן, כדי לסיים בשבחו של הקדוש ברוך הוא. ואחר כך מקדשין {י} ועוסקין בתורה - הרוצה במשנה עוסק, הרוצה בתלמוד עוסק - {כדי} לקיים מה שאמרו חכמים (קידושין ל' ע"א, ע"ז יט רע"ב) לעולם ישלש אדם (וכו') [שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד]. וכיון שרבתה עניות ודלות והוצרכו תלמידים (להתפרנס ממעשה) [למעשה] ידיהם ולא היו יכולים לעסוק בתורה תמיד ולהשליש בכל יום, נסמכו על התלמוד בלבד ועזבו מקרא ומשנה, וסמכו על מה שאמרו: כל הנחלים הולכים אל הים (קה' א, ז) מקרא משנה ומדרש, ועקרו לקרות בנביא בכל יום אחר תפלה. ואף על פי שעקרו לקרות בנביא, אותן שני פסוקים לא עקרו אותם ועדיין קבועים ועומדים, ומפני מה לא עקרום, (שקדושה משלשת היא) [שקדוש משולש הוא] קדוש קדוש קדוש (יש' ו, ג), ושלשוהו ג' פעמים בתפילה.

♦ ♦ ♦

ברכות יא: • Berakhot 11b

אמר רב יהודה אמר שמואל: השפים לשנות, עד שלא קרא קריאת שמע צריך לברך, משקרא קריאת שמע אינו צריך לברך, שכתב נפטר באהבה רבה.

The blessing: An abounding love, is about God's love for us and includes praise for His giving us the Torah. Therefore, **Rav Yehuda said that Shmuel said: One who arose to study, until he recites Shema he must recite a special blessing over the Torah. If he already recited Shema he need not recite that blessing, as he has exempted himself by reciting the blessing of: An abounding love**, which includes the components of the blessing over the Torah.

אָמַר רַבִּי אֲמִי: מִדְּבָרָיו שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי נִלְמֹד, אֲפִילוּ לֹא שָׁנָה אָדָם אֶלָּא פָּרַק אֶחָד שְׁחִירִית וּפָרַק אֶחָד עֶרְבִית – קַיִים מִצְוֹת "לֹא יָמוּשׁ" (אֶת) סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ.

The *baraita* teaches that according to Rabbi Yosei, even if the old shewbread remained on the Table for a short while in the morning, and the new shewbread was placed on the Table toward evening, and even though it did not reside constantly on the Table, this fulfills the requirement that the shewbread should always be on the Table. **Rabbi Ami says: From Rabbi Yosei's statement we may learn that even if a person learned only one chapter of the Mishna in the morning and one chapter of the Mishna in the evening, he has thereby fulfilled the mitzva of: "This Torah scroll shall not depart from your mouth, and you shall contemplate in it day and night, that you may take heed to do according to all that is written in it, for then you shall make your ways prosperous, and then you shall have good success" (Joshua 1:8).**

♦ ♦ ♦

Siddur • The Shema (Deut. 6)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד: Listen, Israel: the LORD is our God, the LORD is One.

♦ ♦ ♦

Siddur • Amida

שְׁמַע קוֹלֵנוּ. ה' אֱלֹהֵינוּ	Listen to our voice, LORD our God.
חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ	Spare us and have compassion on us,
בִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אֲתָהּ	and in compassion and favor accept our prayer,
וּמִלִּפְנֵיךָ מְלָכֵנוּ. רִיקֵם אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ	for You, God, listen to prayers and pleas.
בִּי אֲתָהּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים	Do not turn us away, O our King,
בָּרוּךְ אַתָּה ה', שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.	empty-handed from Your presence,
	for You listen with compassion
	to the prayer of Your people Israel.
	Blessed are You, LORD, who listens to prayer.